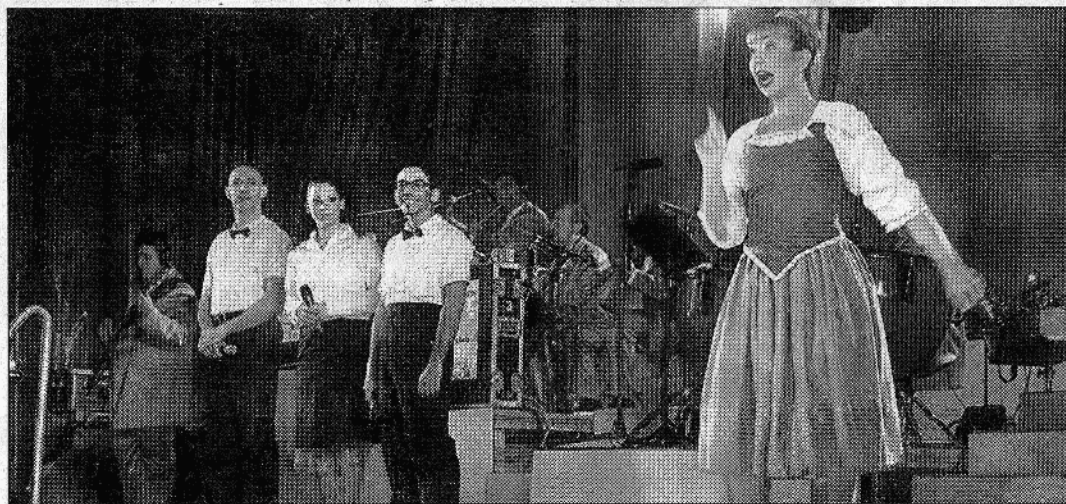

La Selvatana, un concert «exquisit»

Aquesta orquestra gairebé centenària va actuar diumenge a Bescanó

L'orquestra Selvatana va oferir un apartat de musicals com el de *Sonrisas y lágrimas*.

Side Story. Fins i tot l'apartat compta amb l'institutriu de *Sonrisas y Lágrimas*, i els fills del capità von Trap, molt ben caracteritzats. L'apartat dels musicals es clou amb el ball de fi de curts de *Grease*. Tot plegat va molt més enllà del que el públic podia esperar. L'apartat de metall no pot faltar en un concert de Festa Major, i els de la Selvatana hi aporten el tradicional

vals jota que han batejat com a Festival de trompetes.

El darrer capítol del concert és de casa Dolça Catalunya. «Un somni he tingut...», les veus de la Noelia i en Robert ens porten fins a Barcelona 92, mentre les 4 pantalles que hi ha a l'escenari formant part del decorat, mostren a **Freddy Mercuri** i **Montserrat Caballé**, i és que en cada mo-

ment, les pantalles ens situen en el context del número de l'espectacle que s'està interpretant, de la mateixa manera que a l'inici ens mostren diferents fotografies de les actuacions de l'orquestra, a més d'articles de premsa. Aquesta ha estat una consecució d'**Eliseu Quintana**, i és que tot plegat és un treball d'equip.

«Aquest concert és un somni», xixieuja algú en veu baixa. Sona *Amor particular* i la imatge de **Llach** apareix a les pantalles i després la de **Joan Manel Serrat** «*Ara que tinc vint anys...*»; **Morera** amb *La Santa Espina* i **Millet** amb *El cant de la senyera* enardeixen el públic que es posa dret: «*Som i serem gent catalana...*»; algú exclama. Una altra, d'**Amer**, comenta que a l'estiu fan quilòmetres per seguir la Selvatana i creuen que cada cop ho fan millor.

El públic en demana més, els components de l'orquestra saluden i tornen a saludar, les veus i el director agafats de les mans; l'entusiasme no para i no els queda altre remei que correspondre la petició del públic que demana la cobla *Girona m'enamora* tot i que ja saben que els diran que no. La Noelia baixa de l'escenari i se situa entre el públic: «*Girona m'enamora mi, t'enamora a tu i a tots ens enamora...*». La Selvatana a Bescanó ha enamorat un pavelló ple de gom a gom. Després de l'espectacle, els seguidors s'apropen als músics i els pregunten on actuaran el pròxim diumenge. Tal i com afirma la gent del públic, aquesta és la crònica d'un concert de festa major «exquisit». ■

TEXT I FOTOS DE **MONTSERRAT JUVANTENY**

Diumenge, 12 d'agost. Dos quarts de 9 del vespre. El pavelló de Bescanó és ple de gom a gom, esperant el concert de Festa Major que oferirà la Selvatana. S'encenen els llums, una veu en *off* situa breument l'espectador en la història i la trajectòria de la formació musical, una gran orquestra nascuda com a cobla el 1913 a Cassà.

Els músics es van situant al seu lloc. El darrer en fer-ho, marcant els canons, és el director. **Jesús Santaliestra** dona el toc de sortida del què serà un gran espectacle. S'asseu al piano i comença a teclejar. D'un angle de la sala se sent una veu: «*Granada, tierra soñada por mí...*». És **Ulisses**, amb una rosa a la mà, i un a un s'hi van afegint la **Ruth**, la **Noelia** i en **Robert**, les quatre veus solistes. A partir d'aquest moment, tot seran sorpreses, no solament de repertori, sinó també de vestuari i de caracterització. Les Músiques del món demostren les grans possibilitats de cada instrument i de l'instrumentista. No hi falta el segell identitari, al costat de la flauta i el flautí, la tènora i el tible, la música clàssica de **Rossini**, **Bach**, **Teodorakis** posats al moment actual. Jesús Santaliestra, a part de dirigir l'orquestra ens va guiant amb els seus comentaris pels diferents apartats del concert.

El món dels musicals s'obre amb **Candilejas**, i Ulisses caracteritzat de **Carles Chaplin**; segueix *El violinista en el tejado*; la història de la Maria i en Toni ens trasllada fins un barri de Nova York amb **West**